

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
Aleksander Marek Skorupa

Wrocław, dnia 7 sierpnia 2013 r.

NK-KE.431.3.2013.MK

Pan
Jan Bronś
Burmistrz Miasta Oleśnicy

Wystąpienie pokontrolne

W dniu 17 maja 2013 r. na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 ze zm.) i art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) w zw. z art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.) oraz imiennych upoważnień Wojewody Dolnośląskiego z dnia 9 maja 2013 r. o sygn. NK-KE.0030.3.2013.MK i NK-KE.0030.4.2013.MK, zespół kontrolny w składzie: Pani Magdalena Kremienowska – inspektor wojewódzki, przewodnicząca zespołu oraz Pani Magdalena Walczykowska – inspektor wojewódzki, członek zespołu z Wydziału Nadzoru i Kontroli, Oddziału Kontroli i Egzekucji Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, przeprowadził czynności kontrolne w Urzędzie Miasta Oleśnicy z siedzibą Rynek – Ratusz, 56-400 Oleśnica, zwanego w dalszej części *Urzędem*, której tematyką była realizacja zadań z zakresu administracji rządowej polegających na wydawaniu, odmowie wydania, zmianie lub cofnięciu zezwoleń w zakresie ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2012 r., poz. 391) – zwaną dalej ustawą u.c.p.g. oraz w zakresie ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) – zwaną dalej ustawą z.z.w.z.o.ś.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o zatwierdzony w dniu 28 grudnia 2012 r. przez Wojewodę Dolnośląskiego plan kontroli na I półrocze 2013 r.

Przedmiotem kontroli było wydawanie, odmowa wydania, zmiana lub cofnięcie zezwoleń na: opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, ochronę przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części, prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków w okresie od 1 stycznia 2007 r. do dnia kontroli.

Kierownikiem jednostki jest Pan Jan Bronś - Burmistrz Miasta Oleśnicy, który objął to stanowisko po wygraniu w wyborach, które odbyły się 21 listopada 2010 r. oraz po złożeniu ślubowania w dniu 3 grudnia 2010 r. W poprzedniej kadencji Burmistrzem również był Pan Jan Bronś.

Prowadzenie postępowań w zakresie wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy u.c.p.g. należy do obowiązków pracownika zajmującego stanowisko podinspektora ds. ochrony środowiska i gospodarki nieruchomościami w Wydziale Geodezji, Gospodarki Gruntami, Rolnictwa i Ochrony Środowiska, zgodnie z podpisanym w dniu 4 stycznia 2010 r. zakresem obowiązków i uprawnień. Przedmiotowe zadanie do dnia 31 grudnia 2009 r. wykonywane było przez inspektora w Wydziale Geodezji, Gospodarki Gruntami, Rolnictwa i Ochrony Środowiska, zadanie nie było wpisane do zakresu obowiązków i uprawnień podpisanego w dniu 31 stycznia 1995 r.

Realizacja zadań w zakresie prowadzenia postępowań w przedmiocie wydawania zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, 4 u.c.p.g. należy do obowiązków pracownika na stanowisku podinspektora w Wydziale Działalności Gospodarczej i Porządku Publicznego, zadanie nie było wpisane do zakresu obowiązków i uprawnień podpisanego w dniu 2 lipca 2012 r.

W okresie objętym kontrolą przedmiotowe zadania do dnia 1 lipca 2012 r. wykonywane były przez referenta w Wydziale Działalności Gospodarczej i Porządku Publicznego, zadanie nie było wpisane do zakresu obowiązków i uprawnień podpisanego w dniu 8 lutego 2006 r.

[Dowód: akta kontroli str.13-22,117-119].

Wykonywane zadania w kontrolowanym zakresie przez organ udzielający zezwoleń – Burmistrza Miasta Oleśnicy oceniam negatywnie.

Powyższą ocenę dokonano w oparciu o poniżej przedstawiony stan faktyczny i prawny oraz w oparciu o wyjaśnienia złożone, z upoważnienia Burmistrza przez Zastępcę Burmistrza Miasta Oleśnicy, przed sporządzeniem projektu wystąpienia pokontrolnego, pismem Nr GR.6232.11.6.2013 z dnia 10 czerwca 2013 r. oraz z dnia 18 czerwca 2013 r., (data wpływu do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu – odpowiednio dzień: 11 oraz 21 czerwca 2013 r.).

[Dowód: akta kontroli str.115-126].

W powyższym zakresie ustalono następujący stan faktyczny i prawny:

Pismem z dnia 6 maja 2013 r. o nr DG.610.1.2.2013 Zastępca Burmistrza Miasta Oleśnicy poinformował Wojewodę Dolnośląskiego, iż w okresie objętym kontrolą udzielił trzech zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz jedno zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami. Ponadto w przedmiotowym piśmie wskazano, iż Burmistrz Miasta Oleśnicy nie wydał zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych lub ich części oraz w zakresie prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Ponadto z udzielonych informacji wynika, że organ kontrolowany nie cofnął, nie zmienił wydanych zezwoleń oraz nie wydał decyzji odmawiających udzielenia zezwolenia w przedmiocie o jakim mowa w art. 7 ust 1 pkt 2-4 u.c.p.g. [Dowód: akta kontroli str.10-12]. W trakcie wykonywania

czynności kontrolnych w siedzibie organu kontrolowanego potwierdzono większość z ww. informacji. Niemniej jednak w trakcie kontroli w *Urzędzie* ustalono, iż w okresie objętym kontrolą organ wydał jedną decyzję zmieniającą wcześniej wydane zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, dwa zamiast trzech zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz jedno zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami. [Dowód: akta kontroli str.80-84].

Ponadto w toku wykonywania czynności kontrolnych w siedzibie organu kontrolowanego stwierdzono, iż w jednym przypadku od wydanej w okresie objętym kontrolą decyzji zezwalającej na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (sprawa GR.6233.6.2011) strona wniosła odwołanie. Decyzją z dnia 28 lutego 2012 r. (SKO 4103/7/11/12) Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu uchyliło osnovę zaskarżonej decyzji w części dot. fragmentów §1 pkt 5 wydanej decyzji, tj. elementu decyzji, o jakim mowa w art. 9 ust. 1 pkt 6 ustawy u.c.p.g., mianowicie w zakresie *innych wymagań szczególnych wynikających z odrębnych przepisów, w tym wymagań dotyczących standardu sanitarnego wykonywania usług, ochrony środowiska i obowiązku prowadzenia odpowiedniej dokumentacji działalności objętej zezwoleniem* oraz umorzyło postępowanie pierwszej instancji w uchylonej części, a w pozostałym zaskarżonym zakresie utrzymało decyzję organu pierwszej instancji w mocy.

W zakresie uchylonej części osnovy decyzji należy wskazać, iż Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu stwierdziło, iż brak było podstaw do nałożenia na stronę cyt. „*obowiązku wystawiania dowodów na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych*” z uwagi na to, że żaden przepis nie nakłada na podmiot posiadający zezwolenie obowiązku ich wystawiania. Ponadto organ odwoławczy stwierdził, iż decyzja w swej osnovie zawiera de facto powtórzenie regulacji zawartych w przepisie art. 9a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy u.c.p.g., który po wydaniu decyzji pierwszoinstancyjnej, a przed zakończeniem postępowania drugoinstancyjnego został uchylony, co zdaniem organu stało się przyczyną uchylenia zaskarżonej decyzji w ww. części i umorzenia postępowania w tym zakresie, mając na względzie również fakt, iż z dniem 1 stycznia 2012 r. regulacje w zakresie sprawozdawczości zostały zamieszczone w odrębnym rozdziale 4b ustawy u.c.p.g. i obowiązują ex lege (na mocy ustawy). Ponadto organ drugiej instancji stwierdził, iż powtórzenie regulacji zawartej w art. 9 ust. 2 i 3 u.c.p.g. nie nakłada na podmiot żadnych nowych obowiązków lub ograniczeń, dotyczy jedynie odpowiedzialności administracyjnej za nieprzestrzeganie wymogów już określonych w zezwoleniu. [Dowód: akta kontroli str. 30-35].

W toku kontroli ustalono, iż prowadzeniem działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Miasta Oleśnicy zajmuje się spółka z o.o. - Miejska Gospodarka Komunalna, która posiada stosowne zezwolenie (decyzja z dnia 14 stycznia 2003 r., Gr.6219-1/2003) wydane przez Burmistrza Miasta Oleśnicy. Przedmiotowe zezwolenie oraz postępowanie administracyjne poprzedzające jego wydanie nie podlegało kontroli z uwagi na fakt, że okresem kontroli nieobjęto 2003 r.

Szczegółowe wymagania jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności określonej w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zostały określone w Zarządzeniu nr 189/IV/2006 Burmistrza Miasta Oleśnicy z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowych

wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie miasta Oleśnicy, a następnie w Zarządzeniu nr 203/V/2008 Burmistrza Miasta Oleśnicy (Dz. Urz. Woj. Dolno. Nr 216, poz. 2436) w ww. sprawie. Następnie przedmiotowe wymagania zostały określone w Uchwale nr XLI/255/2010 Rady Miasta Oleśnicy z dnia 29 stycznia 2010 r. w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie miasta Oleśnicy (Dz. Urz. Woj. Dolno. Nr 46, poz. 675), zmienionej Rozstrzygnięciem Nadzorczym Wojewody Dolnośląskiego z dnia 2 marca 2010 r. o sygn. NK.II.MG.0911-2/10 (Dz. Urz. Woj. Dolno. Nr 46, poz. 691), którym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność w części ww. uchwały.

Kontrola wykazała, iż Burmistrz Miasta Oleśnicy prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych zezwoleń, o której mowa w art. 7 ust. 6b u.c.p.g. [Dowód: akta kontroli str.23-24]. Poza tym na stronie Biuletynu Informacji Publicznej *Urzędu* udostępniono wzór wniosku o udzielenie zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o jakim mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. Jednakże przeprowadzone w siedzibie *Urzędu* czynności kontrolne wykazały, iż na stronie Biuletynu Informacji Publicznej *Urzędu* nieudostępniono wzoru wniosku o udzielenie zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o jakim mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 u.c.p.g. Z uzyskanych w tym zakresie wyjaśnień wynika, iż na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej *Urzędu* udostępniono obecnie również wzory wniosków w zakresie, o jakim mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 u.c.p.g. Powyższe potwierdza zawartość strony internetowej BIPu *Urzędu*: <http://bip.um.olesnica.pl/article/articeview/1930/> [Dowód: akta kontroli str.118].

W wyniku kontroli stwierdzono, że decyzje zostały wydane zgodnie z właściwością miejscową i rzeczową, na podstawie pisemnych wniosków przedsiębiorców i zawierały wszystkie elementy określone w art. 107 § 1 k.p.a. Zezwolenia wydano na czas określony we wniosku przedsiębiorcy – nie dłuższy niż 10 lat, zgodnie z wymogami art. 9 ust. 1b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Sprawy zostały załatwione bez zbędnej zwłoki, zgodnie z dyspozycją art. 11 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.). Wszystkie decyzje zostały wydane przed upływem miesiąca od daty wszczęcia postępowania, zgodnie z dyspozycją art. 35 k.p.a. Ustalono, iż decyzje zostały prawidłowo doręczone przedsiębiorcom. W przypadku odbioru osobistego odbierający potwierdził odbiór decyzji swym podpisem i datą na egzemplarzu decyzji, która została włączona do akt sprawy.

W wyniku kontroli ustalono, iż w dokumentacji spraw znajdowały się potwierdzenia uiszczenia na rzecz Urzędu Miasta Oleśnicy opłaty skarbowej w wysokości adekwatnej do rodzaju działalności, stosownie do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od wydania zezwolenia wynikającego z art. 1 ust. 1 lit.c ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1282 ze zm.). Z części III ust. 42 załącznika do ww. ustawy o opłacie skarbowej, tj. *Wykazu Przedmiotów Opłaty Skarbowej, Stawki tej Opłaty oraz Zwolnień* wynika, iż wydanie zezwolenia w przedmiocie wykonywania działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych, podlega opłacie skarbowej w kwocie

107 zł, natomiast z części III ust. 44 ww. *Wykazu* wynika, iż zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej innej niż wskazana w wykazie, podlega opłacie w wysokości 616 zł. Ponadto ustalono, iż w dokumentacji sprawy GR.6233.6.2011 znajdowało się potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, stosownie do obowiązku wynikającego z art. 1 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o opłacie skarbowej, w wysokości zgodnej z stawką określoną w części IV ww. *Wykazu Przedmiotów Opłaty Skarbowej, Stawki tej Opłaty oraz Zwolnienia*.

Ponadto stwierdzono, iż zapłata opłaty skarbowej nastąpiła w dniu powstania obowiązku jej zapłaty, czyli w dniu złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 3 ww. ustawy o opłacie skarbowej, a w przypadku udzielonego pełnomocnictwa z chwilą złożenia dokumentu w organie kontrolowanym, tj. zgodnie z przepisem art. 6 ust.1 pkt 4 ww. ustawy o opłacie skarbowej.

W przypadku sprawy zakończonej decyzją z dnia 16 lutego 2007 r. (GR.1.76374.8-3/2007) ustalono, iż opłata została pobrana w wysokości 107 zł jak za wydanie nowego zezwolenia, mimo że organ wydał decyzje zmieniającą poprzednio wydaną decyzję m.in. w części dot. przedłużenia terminu ważności wydanego zezwolenia. Należy stwierdzić, iż z części III ust. 46 pkt 1 ww. *Wykazu* wynika, iż przedłużenie terminu ważności podlega opłacie skarbowej w wysokości 50% stawki określonej od zezwolenia, tj. 50 % z 107 zł. [Dowód: akta kontroli str.84,88].

Kontrola wykazała, iż w przypadku dwóch przeprowadzonych postępowań zakończonych wydaniem decyzji, Burmistrz Miasta Oleśnicy wydał zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odpowiednio opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych/ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie Miasta Oleśnicy, w wyniku nieprawidłowo przeprowadzonego postępowania administracyjnego, tj. wydania decyzji, mimo że przedmiotowe wnioski zawierały następujące braki formalne: w 2 wnioskach (sygn. sprawy GS.6233.20.2012 oraz sygn. sprawy D.G.7062.34-2/2007) przedsiębiorca nie wskazał *proponowanych zabiegów z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowanych po zakończeniu działalności* (art. 8 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g.), poza tym w przypadku sprawy o sygn. GS.6233.20.2012 przedmiotowy wniosek nie zawierał również *informacji o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem* (art. 8 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g.). Ponadto w jednym przypadku (sygn. D.G.7062.34-2/2007) ustalono, iż przedsiębiorca oświadczył jedynie, że nie ma zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne, mimo że w dniu uzupełnienia braków formalnych złożonego wniosku przepis art. 8 ust.1a u.c.p.g. przewidywał możliwość (a zarazem obowiązek) dołączania jedynie *zaświadczenia o braku zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne*. Przepis art. 8 ust. 1a ustawy u.c.p.g. w brzmieniu obowiązującym do dnia dzisiejszego został zmieniony z dniem 1 lipca 2011 r. na mocy art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. Nr 106, poz. 622 ze zm.). Z przedstawionych pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. przez Zastępcę Burmistrza Oleśnicy wyjaśnień oraz z dokumentacji sprawy wynika, iż przedsiębiorca zobowiązał się do dostarczenia przedmiotowych zaświadczeń w terminie późniejszym, czego nie uczynił, o czym świadczy brak stosownych zaświadczeń w dokumentacji sprawy. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż przedłożenie *zaświadczenia o braku zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne* stanowiło element formalny wniosku. [Dowód: akta kontroli str.27-29,92-98].

Podkreślenia wymaga, iż w ww. przypadkach (sprawa DG.1.7062.34-2/2007; GS.6233.20.2012) stwierdzono, że organ kontrolowany wezwał przedsiębiorców o usunięcie powyższych braków formalnych. [Dowód: akta kontroli str.28,92].

Niemniej jednak w przypadku sprawy GS.6233.20.2012 organ kontrolowany błędnie uznał, iż *proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności* o jakich mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g. stanowią wskazane przez przedsiębiorców zabiegi, jakie mają być wykonywane każdorazowo po zakończeniu usługi/pracy. Przyczynę powyższego, zdaniem Zastępcy Burmistrza Oleśnicy, stanowiła cyt. „*błędna interpretacja nieprecyzyjnego zapisu ustawowego*”, tj. art. 8 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g., który zdaniem organu kontrolowanego cyt. „*nie dookreśla, że chodzi o całkowite zakończenie działalności gospodarczej objętej zezwoleniem*”. Natomiast w przypadku braku formalnego stwierdzonego we wniosku dot. sprawy DG.1.7062.34-2/2007 w postaci elementu, o jakim mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g. organ kontrolowany wyjaśnił, że cyt. „*charakter wykonywanej działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami i bieżące działania przedsiębiorcy nie wymagają dalszych działań po zakończeniu działalności*”.

Powyższe wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie z uwagi na fakt, że przepis art. 8 ust. 1 u.c.p.g. wymienia elementy formalne wniosku, który składany jest w przedmiocie wydania decyzji na prowadzenie działalności, o jakiej mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2-4 u.c.p.g., poza tym w przepisie art. 8 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g. mowa jest o zabiegach jakie przedsiębiorca ma wykonać po zakończeniu działalności objętej zezwoleniem, a nie każdorazowo po zakończeniu usługi/pracy. Przy tym należy zauważyć, iż czynności jakie należy wykonać każdorazowo po zakończeniu opróżniania zbiornika bezodpływowego oraz po zakończeniu dnia pracy zostały określone w § 10 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 193, poz. 1617) zgodnie z którym *po dokonaniu opróżnienia zbiornika w pojazdach asenizacyjnych część spustowa zbiornika powinna być odkazona, a po zakończeniu pracy pojazdy te powinny być umyte*. Na podstawie powyższego należy stwierdzić, iż nie ma podstaw aby zakończenie działalności o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5 u.c.p.g. było interpretowane jako dokonanie opróżnienia zbiornika lub zakończenie pracy o których mowa w ww. § 10 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych.

Przy tym w przypadku sprawy GS.6233.20.2012 przedsiębiorca uzupełniając brak formalny wniosku jako *informację o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem* wskazał cyt.: „*samochód specjalistyczny do pompowania i czyszczenia szamb z wykorzystaniem pomp podciśnieniowych oraz wężem o długości 20 m*”. Należy stwierdzić, iż powyższa informacja określa środki techniczne jakimi dysponuje przedsiębiorca, w związku z czym nie można jej uznać za wskazanie informacji o stosowanej technologii, tj. za wskazanie sposobu przeprowadzenia określonego procesu, którą powinno być w przypadku omawianej działalności np. „*przedstawienie sposobu działania istotnych dla świadczenia usług mechanizmów zamontowanych w pojeździe asenizacyjnym*” (K. Kuźma, D. Chojnacki, K. Szymczak, P. Zdrajkowski: Komentarz do ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. "Dziennik Gazeta Prawna" 2013 r., nr 21).

Wojewoda Dolnośląski nie znajduje podstaw aby zgodzić się z twierdzeniem Zastępcy Burmistrza zawartym w złożonych pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. wyjaśnieniach, iż zdanie „*samochód specjalistyczny pompuje i czyści szamba z wykorzystaniem pomp podciśnieniowych oraz wężem o długości 20m jest niewątpliwie opisem sposobu działania mechanizmów zamontowanych w pojeździe asenizacyjnym – a więc technologią*”. Fakt, iż samochód asenizacyjny „*pompuje szamba*” wynika ze specyfiki działalności do jakiej przedmiotowe samochody są wykorzystywane. Ponadto fakt, iż pojazd asenizacyjny powinien

być wyposażony w konkretne elementy (takie jak układ ssący czy odpowiednie węże) wynika z ww. Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych i stanowi wykaz wyposażenia technicznego pojazdu asenizacyjnego – czyli środków technicznych jakimi dysponuje przedsiębiorca. Powyższy opis w żaden sposób nie obrazuje sposobu przeprowadzenia procesu opróżniania zbiorników bezodpływowych (w tym przypadku pompowania) ani *sposobu działania istotnych dla świadczenia usługi (opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych) mechanizmów zamontowanych w pojeździe asenizacyjnym.* W związku z powyższym nie uwzględniono wyjaśnień w tym zakresie.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać elementy wskazane w art. 8 ust. 1 pkt 1 - 6 ustawy wraz z załącznikami wskazanymi w art. 8 ust. 1a, 2a u.c.p.g. oraz w art. 63 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej k.p.a. Elementy wraz z załącznikami, wskazane w art. 8 ust. 1, 1a, ust. 2a u.c.p.g. stanowią w istocie *inne wymagania ustalone w przepisach prawa* w rozumieniu art. 64 k.p.a., w związku z czym ich brak stanowi przesłankę do wezwania przedsiębiorcy do ich uzupełnienia w trybie art. 64 § 2 k.p.a. w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania.

Przyczyną powstania ww. nieprawidłowości była błędna interpretacja przepisów prawa. Powyższe skutkowało wszczęciem postępowania administracyjnego pomimo faktu, iż wnioski zawierały braki formalne. Podkreślenia wymaga, że *„jeżeli przepis art. 61 § 1 k.p.a. stanowi, że jurysdykcyjne postępowanie administracyjne wszczynane jest także na żądanie strony, to oznacza, że wszczęcie jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego jest możliwe na podstawie takiego podania (żądania) skierowanego do organu administracji publicznej tylko wtedy, gdy czyni ono zadość wymaganiom prawnym. Po pierwsze, wskazuje osobę, od której pochodzi oraz jej adres (...) po drugie, określa jej żądanie, czyli przedmiot postępowania oraz po trzecie, czyni zadość także ewentualnym dalszym wymaganiom prawnym, określonym innymi przepisami”* (wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 października 2010 r., sygn. akt II GSK 911/09).

Ponadto w powyższym zakresie ustalono, że organ w ww. przypadkach wystosowanych wezwań o uzupełnienie braków formalnych złożonego wniosku błędnie powołał przepis art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g., bowiem w przypadku braków formalnych wniosku organ zobligowany jest do wezwania na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. do ich usunięcia. Przy tym w jednym przypadku (sprawa o sygn. GS.6233.20.2012) pouczył wnioskodawcę, iż nie usunięcie wskazanych braków formalnych w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. W przypadku sprawy DG.1.7062.34-3/2007 ustalono, iż wezwanie nie zawierało pouczenia o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania w przypadku nieuzupełnienia przedmiotowych braków formalnych.

Mając na uwadze powyższe podkreślenia wymaga, iż brak formalny złożonego podania, którego elementy w przedmiotowym przypadku wynikają z art. 8 ust. 1, ust 1a u.c.p.g., stanowi formalnoprawną przeszkodę do wszczęcia postępowania administracyjnego na żądanie jednostki (*vide* Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. II SA/Sz 807/11), natomiast stwierdzenie braku dokumentacji, o jakiej mowa w art. 8a ust. 1 u.c.p.g. nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania administracyjnego na żądanie jednostki, bowiem powyższy przepis służy ewentualnemu uzupełnieniu materiału dowodowego, którego zebranie i rozpatrzenie należy do obowiązku organu w toku już prowadzonego postępowania administracyjnego wszczętego na podstawie kompletnego wniosku. Z tego względu przepis art. 8a ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. nie przewiduje możliwości pozostawienia wniosku bez rozpoznania w przypadku nie uzupełnienia ww. dokumentacji.

Na podstawie powyższego stwierdzić należy, iż o uzupełnienie braków formalnych ww. wniosków należało wystąpić w trybie art. 64 § 2 k.p.a. Skutkiem powyższych nieprawidłowości był niewłaściwy tryb wezwania o uzupełnienie braków formalnych wniosku, a przyczyną ich powstania była błędna interpretacja przepisów.

W wyniku kontroli ustalono, iż w przypadku sprawy zakończonej wydaniem decyzji GS.6233.20.2012, Burmistrz Miasta Oleśnicy nie zweryfikował czy przedsiębiorca spełnia wymagania, o których mowa w § 2 pkt 1 Uchwały nr XLI/255/2010 Rady Miasta Oleśnica z dnia 29 stycznia 2010 r. w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych i transport nieczystości ciekłych na terenie miasta Oleśnicy tj.: *spełnianie przez bazę transportową wymagań przepisów budowlanych, sanitarnych i ochrony środowiska oraz czy jest ona dopuszczona do użytkowania na podstawie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu, posiadanie dostępu do bieżącej wody, zapewniającej możliwość mycia samochodów używanych do świadczenia usług wraz z podłączeniem do kanalizacji*. W przypadku sprawy GR.6233.6.2011 organ kontrolowany nie zweryfikował spełnienia przez bazę transportową wymagań w zakresie *przepisów budowlanych oraz warunku dopuszczenia bazy do użytkowania na podstawie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu*. Odnosząc się do złożonych wyjaśnień w przypadku sprawy GR.6233.6.2011, tj. wskazania przez Zastępcę Burmistrza iż cyt. „*spełnienie przez bazę transportową wymagań w zakresie przepisów budowlanych, ochrony środowiska zweryfikowano na podstawie załączonej do wniosku opinii sanitarnej HKN 6068/00025/2010/P-TK, DK 08678/2010/P, wydanej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m.st. Warszawie*” należy podkreślić, iż w przedmiotowej opinii Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie stwierdził jedynie, iż baza przedsiębiorcy spełnia wymagania higieniczno-sanitarne. W opinii Wojewody Dolnośląskiego przedmiotowa opinia nie dokumentuje spełnienia przez bazę transportową *wymagań w zakresie przepisów budowlanych, oraz warunku dopuszczenia bazy do użytkowania na podstawie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu*, o których mowa w § 2 pkt 1 Uchwały nr XLI/255/2010. Należy wskazać, iż zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (t.j. Dz.U. z 2011 r., Nr 212, poz. 1263 ze zm.) państwowy inspektor sanitarny jest uprawniony do kontroli zgodności budowanych obiektów z wymaganiami higienicznymi i zdrowotnymi, określonymi w obowiązujących przepisach, a nie z wymaganiami przepisów budowlanych. Jednocześnie należy uwzględnić argumentację organu kontrolowanego, iż przedmiotowa opinia dokumentuje spełnienia przez bazę transportową *wymagań ochrony środowiska*, tj. wymagań w zakresie odprowadzania wód opadowych/ ścieków sanitarnych oraz odbierania odpadów komunalnych. Powyższy dowód w postaci opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w m.st. Warszawie należy uznać za dopuszczalny biorąc pod uwagę, że proces ustalenia jakiego rodzaju dowody uznaje się za konieczne dla potwierdzenia spełnienia warunków do podjęcia tego typu działalności przez określony podmiot należy do kompetencji organu wydającego zezwolenie, gdyż zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. „*organ administracji publicznej jest zobowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy*”.

[Dowód: akta kontroli str.116,124-125].

Ponadto z wyjaśnień Zastępcy Burmistrza wynika, iż w ww. przypadkach cyt. „*nie zachodziła potrzeba weryfikacji spełnienia przez bazę transportową wymagań określonych w uchwale, gdyż jest ona zlokalizowana poza terenem miasta Oleśnicy*”. W powyższym zakresie wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie, gdyż organ właściwy do udzielenia

zezwolenia ma obowiązek ustalić, czy przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane dla wykonywania określonej działalności (*vide* wyrok NSA z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. II OSK 1664/10), w tym także te, które określone zostały w akcie prawa miejscowego. [Dowód: akta kontroli str.116].

W związku z powyższym w każdym przypadku, kiedy przedsiębiorca nie przedłoży dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w akcie prawa miejscowego stosownym byłoby wykorzystać instrumenty, o jakich mowa w art. 8a ww. ustawy u.c.p.g., tj. „1) *weszać przedsiębiorcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem; lub 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku (...)*”.

[Dowód: akta kontroli str.116].

Poza tym w jednym przypadku stwierdzono, iż decyzja (sygn. D.G.1.7062.34-2/2007) nie zawierała elementu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy u.c.p.g., tj. niezbędnych zabiegów z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej wymaganych po zakończeniu działalności objętej zezwoleniem. W powyższej kwestii organ kontrolowany wyjaśnił, że cyt. charakter wykonywanej działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami i bieżące działania przedsiębiorcy cyt. „*nie wymagają dalszych działań po zakończeniu działalności*” [Dowód: akta kontroli str.118].

Odnośnie wydanych decyzji należy podkreślić, iż elementy jakie powinna zawierać decyzja, o jakich mowa w przepisie art. 9 ustawy u.c.p.g. mają charakter zamknięty. W związku z czym nie zamieszczenie przez organ kontrolowany elementów zawartych w art. 9 ustawy u.c.p.g. należy potraktować jako naruszenie przepisów, które skutkuje wadliwością wydanych decyzji, z tym, że przedmiotowe wady nie mogą zostać uznane za rażące. [*vide* wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 grudnia 2007 r., sygn. IV SA/Wa 1545/07].

Z uwagi na powyższe wyjaśnienia organu kontrolowanego w zakresie braku elementu decyzji o jakim mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy u.c.p.g. nie zasługują na uwzględnienie.

Ponadto kontrola wykazała, iż decyzją z dnia 16 lutego 2007 r. (o sygn. GR.1.76374.8-3/2007) zmieniono wydaną w dniu 28 lutego 2003 r. decyzję (o sygn. GR.76372-7/2003), w której zezwolono przedsiębiorcy na prowadzenie działalności polegającej na opróżnianiu zbiorników bezodpływowych i transporcie nieczystości ciekłych.

Należy stwierdzić, iż z treści wniosku (wniosek zawierał wszystkie niezbędne elementy wymagane dla wniosku o wydanie zezwolenia natomiast nie wskazywał tych, które miały być zmienione) oraz dowodu wniesienia opłaty skarbowej wynika, iż wnioskowano o wydanie nowego zezwolenia (przedsiębiorca wniósł opłatę skarbową w wysokości 107 zł jak za wydanie nowego zezwolenia). Niemniej jednak na pierwszej stronie wniosku wyrażenie „o wydanie” przekreślono, zaparafowano i wpisano „o zmianę”, co sugerowałoby, że przedsiębiorca wnioskuje o zmianę już wydanego zezwolenia. Należy podkreślić, iż organ administracji w związku z prowadzonym postępowaniem, zainicjowanym pismem strony, którego treść budzi jakiegokolwiek wątpliwości co do zgłoszonego żądania, powinien wyjaśnić treść i zakres tego żądania, mając na względzie, iż o niniejszym decyduje strona. Dopiero jednoznaczne ustalenie treści żądania zawartego w piśmie strony uprawnia organ do zajęcia stanowiska w danej sprawie (*vide* Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2011 r., VI SA/Po 12/12). Odnosząc się do złożonych przez Zastępcę Burmistrza wyjaśnień, w który stwierdzono, iż „organ nie zaniechał podjęcia działań mających na celu ustalenie żądania strony. Strona złożyła wniosek, w którym poprzez

swojego przedstawiciela dokonała autokorekty w tytule wniosku” należy stwierdzić, iż z treści przedmiotowego wniosku nie wynika, iż przedmiotowej „korekty” dokonała strona, bowiem dokonane przez osobę przekreślenie potwierdzone zostało jedynie parafką, która nie identyfikuje osoby jej dokonującej. Tym samym należy wskazać, iż organ nie podjął wystarczających kroków w celu jednoznacznego ustalenia treści żądania wnioskodawcy.

Przy czym Wojewoda Dolnośląski przychyliła się do wyjaśnień, iż cyt. „złożenie wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia jest wynikiem dostosowania się do art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1458) a także przepisów Uchwały Rady Miasta Oleśnicy z dnia 24 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Oleśnicy (...) oraz Zarządzenia Burmistrza Miasta Oleśnicy nr 189/IV/2006 r. z dnia 24.07.2006 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia (...)”, niemniej jednak powyższe nie wynika ani z treści złożonego wniosku, ani z treści rozstrzygnięcia wydanej w sprawie decyzji, w której organ nadał nowe brzmienie zmienianej decyzji, dokonując m.in. zmiany elementu dot. terminu podjęcia działalności objętej zezwoleniem wbrew prawnej możliwości zastosowania do powyższej sytuacji trybu przewidzianego w art. 155 k.p.a., która uwarunkowana jest prowadzeniem postępowania w ramach tego samego stanu prawnego i faktycznego oraz z udziałem tych samych stron (*vide* Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 marca 2012 r., sygn. II OSK 86/11). Decyzja zmieniająca może dotyczyć modyfikacji decyzji zmienianej, a nie ponownego określenia warunków uprawnienia. Działania organu doprowadziły w istocie do rozstrzygnięcia w trybie art. 155 k.p.a. nowej sprawy, a nie dokonania zmiany decyzji w granicach stanu faktycznego sprawy *pierwotnej*. Poza tym stwierdzono, iż termin obowiązywania ww. zezwolenia zmienionego decyzją z dnia 16 lutego 2007 r. o sygn. GR.1.76374.8-3/2007 przekroczył okres 10 lat, co jest niezgodne z dyspozycją art. 9 ust. 1b ustawy u.c.p.g., zgodnie z którą *zezwole nie wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat*. Należy stwierdzić, iż zmiana decyzji w trybie art. 155 k.p.a. w przedmiocie okresu na jaki przedsiębiorca uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności jest możliwa, jednakże okres na jaki ostatecznie zostaje wydane zezwolenie nie może przekroczyć 10 lat, licząc od dnia podjęcia działalności, który został wskazany w zmienianym zezwoleniu na prowadzenie działalności m.in. w przedmiocie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Z wyjaśnień wniesionych przez Zastępcę Burmistrza pismem z dnia 18 czerwca 2013 r. wynika, iż przyczynę powyższego stanowił błąd dokonany przez pracownika prowadzącego przedmiotową sprawę. [Dowód: akta kontroli str.80-91,117, 126].

Oprócz powyższego w wyniku kontroli stwierdzono w dwóch przypadkach nieprawidłowość w zakresie określenia w wydanych decyzjach terminu podjęcia przez przedsiębiorców działalności gospodarczej. W przypadku decyzji z dnia 16 lutego 2007 r., sygn. GR.1.76374.8-3/2007 zmieniającej wydaną w dniu 28 lutego 2003 r. decyzję zezwalającą na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (abstrahując od tego, że w tym przypadku organ wydając decyzje o zmianie nie mógł zmienić terminu podjęcia przedmiotowej działalności, który został określony w pierwotnej decyzji) termin został określony w następujący sposób: „*luty 2007 r.*”, natomiast przedsiębiorca we wniosku określił przedmiotowy termin jako 24 stycznia 2007 r., decyzja została doręczona 21 lutego 2007 r., a stała się ostateczna (wg adnotacji widniejącej na decyzji) w dniu 7 marca 2007 r. Natomiast w przypadku decyzji z dnia 3 września 2007 r., sygn. D.G.1.7062.34-2/2007 termin wyznaczono od dnia 3 września 2007 r. (co jest zgodne z wnioskiem przedsiębiorcy),

tj. od dnia wydania przedmiotowej decyzji. Niemniej jednak decyzja została doręczona w dniu 4 września 2007 r.

Należy podkreślić, iż zasadniczo nabycie praw z decyzji następuje z chwilą, gdy decyzja stała się ostateczna, tj. kiedy w administracyjnym toku instancji stronie nie służy już odwołanie od wydanej decyzji (art. 16 §1 k.p.a.). Z tym, że zakaz wykonywania decyzji przed upływem terminu do wniesienia odwołania dotyczy organu administracji publicznej, nie zaś strony. Oznacza to, że strona po doręczeniu lub ogłoszeniu treści decyzji może przystąpić do jej wykonania. Przepis art. 130 § 3 k.p.a. przewiduje wyjątki od powyższej reguły, mianowicie decyzja podlega wykonaniu, gdy nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności (art.108 k.p.a), bądź natychmiastowe wykonanie podlega z mocy ustawy oraz w przypadku, gdy decyzja jest zgodna z żądaniem wszystkich stron. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż stwierdzenie, że decyzja spełnia ostatni z określonych w przepisie art. 130 § 3 k.p.a. warunków należy do strony postępowania. Kodeks nie przewiduje w tym zakresie działania organu administracji publicznej, nie uprawnia go do takiej oceny ani w treści wydanej decyzji (choć charakterystycznym elementem może być odstępianie od uzasadnienia decyzji w przypadku przewidzianym w k.p.a.), ani w postaci odrębnej czynności. Kontynuowanie dobrowolnego wykonania decyzji jest uzależnione od zachowania się strony (stron) postępowania. Jeżeli mimo podjęcia wykonania decyzji którakolwiek ze stron (także jedyna strona postępowania) wniesie od tej decyzji odwołanie, prawo dobrowolnego wykonania wygasa. Oznacza to bowiem, że decyzja nie jest zgodna z żądaniem strony (stron) [Grzegorz Łaszczycza, komentarz do art. 130 k.p.a. Lex on-line]. Ponadto zgodnie z art. 110 k.p.a. cyt. organ *administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej*. Wobec powyższego organ określając termin podjęcia działalności w zezwoleniu powinien uwzględnić termin wskazany przez przedsiębiorcę we wniosku, ale tylko wtedy, gdy termin ten jest określony w sposób, który jest zgodny z zasadami wykonalności decyzji administracyjnych. W sytuacji, gdy termin określony przez przedsiębiorcę stoi w sprzeczności z rygorem procesowym wykonalności decyzji organ ma obowiązek określić ten termin w taki sposób, aby był on z nim zgodny.

[Dowód: akta kontroli str.25,81].

Kontrola została odnotowana w książce kontroli pod poz. 3 w 2013 r.

Mając na uwadze ustalenia dokonane w wyniku kontroli należy podjąć następujące działania celem wyeliminowania wskazanych w niniejszym wystąpieniu pokontrolnym nieprawidłowości w zakresie wydawania zezwoleń wskazanych w przepisie art. 7 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o u.c.p.g.:

1. W przypadku stwierdzenia, iż przedsiębiorca uiścił opłatę skarbową w zbyt dużej wysokości organ, w myśl zasady wyrażonej w art. 9 k.p.a., powinien poinformować stronę o prawie złożenia wniosku o zwrot opłaty skarbowej. Przy tym zwrotu opłaty skarbowej w ww. przypadku następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.).
2. Prowadząc postępowanie w celu wydania zezwolenia na prowadzenie działalności określonej we wniosku przez przedsiębiorcę należy dokładnie i rzetelnie oceniać kompletność informacji wskazanych we wniosku, jak i załączonych dokumentów w oparciu o przepis art. 8 ust. 1, ust. 1a oraz ust. 2a u.c.p.g. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku, wezwać przedsiębiorcę do jego uzupełnienia w trybie i terminie wskazanym w dyspozycji art. 64 § 2 k.p.a.

3. W trakcie postępowania prowadzonego na podstawie kompletnego pod względem formalnym wniosku przedsiębiorcy, rzetelnie zweryfikować dołączoną do przedmiotowego wniosku dokumentację poświadczającą, iż przedsiębiorca spełnia wszystkie wymogi określone przepisami prawa (w tym również prawa miejscowego) wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem. W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek braków w powyższym zakresie stosownym byłoby wykorzystać instrumenty, o jakich mowa w art. 8a ust. 1 pkt 1 ustawy u.c.p.g.
4. Wydając zezwolenia na prowadzenie działalności wskazanej w art. 7 ust. 1 pkt 2-4 ustawy u.c.p.g. należy bezwzględnie przestrzegać przepisu art. 9 ww. ustawy w zakresie, w jakim określa on niezbędne elementy decyzji udzielającej zezwolenia z uwzględnieniem informacji zawartych przez przedsiębiorcę we wniosku.
5. Właściwie ustalać treść złożonego żądania, a w razie wątpliwości co do jego treści podjąć działania zmierzające do jego precyzyjnego ustalenia z poszanowaniem zasady, iż sprecyzowanie żądania należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji.
6. Przestrzegać zasady, iż decyzją zmieniającą, wydawaną na podstawie art. 155 k.p.a., można jedynie dokonać modyfikacji decyzji zmienianej w granicach stanu faktycznego sprawy pierwotnej, nie można natomiast rozstrzygać nowej sprawy administracyjnej.
7. W wydawanych decyzjach udzielających zezwoleń termin podjęcia działalności określać uwzględniając zasady postępowania administracyjnego, jak również termin podjęcia działalności określony we wniosku przez przedsiębiorcę - jeżeli jest to wykonalne, a zasady postępowania administracyjnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Wystąpienie pokontrolne sporządzono w 2 jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz przekazano Burmistrzowi Miasta Oleśnicy.

Na podstawie art. 49 ustawy o kontroli w administracji rządowej wnoszę o poinformowanie o sposobie wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań **w terminie do dnia 31 sierpnia 2013 r.**

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/- /

Aleksander Marek Skorupa